

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky súd v konkurznej veci úpadcu **doc. Ing. A. F., CSc.**, bytom M., P., pôvodné obchodné meno a miesto podnikania A. F. – K., Š., L., IČO: X., **o schválení konečnej správy, vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu**, na odvolanie úpadcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 179/95-Ná-1648 zo dňa 30. júla 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 179/95-Ná-1648 zo dňa 30. júla 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa schválil konečnú správu s nasledovnými zmenami:

I. Celkové príjmy konkurznej podstaty schvaľuje vo výške 886 062,16 Eur,

Z toho suma získaná speňažením konkurznej podstaty **391 732,76 Eur**, inak získané príjmy za obdobie do septembra 2009 – **491 154,82 Eur**, peniaze ku dňu vyhlásenia konkurzu **2 174,58 Eur**.

II. Pohľadávky proti podstate – náklady na správu, udržiavanie a speňažovanie konkurznej podstaty, vrátane súdneho poplatku za konkurzné konanie schvaľuje vo výške **250 143,07 Eur** a neschvaľuje vo výške **356,37 Eur**.

III. Určuje odmenu správcu konkurznej podstaty čiastkou 83 980 Eur.

IV. V časti výpočtu výťažku pre oddeleného veriteľa konečnú správu schvaľuje.

V. Určuje sumu na uspokojenie zistených pohľadávok konkurzných veriteľov, vrátane veriteľov podstaty, ktorých pohľadávky sú dosiaľ sporné vo výške **551 938,46 Eur**:

- z toho čiastka vydaná oddelenému veriteľovi na oddelené uspokojenie **235 766,77 Eur** a dosiaľ nevyplatená čiastka určená na oddelené uspokojenie **58 941,69 Eur** a pre ostatných konkurzných veriteľov **256 230 Eur**.

V odôvodnení sa konštatuje, že správca konkurznej podstaty po predchádzajúcom prerokovaní a odstránení niektorých nedostatkov svojím podaním, doručeným súdu 6. júla 2009, predložil súdu konečnú správu o speňažení majetku z konkurznej podstaty úpadcu.

Námietky proti konečnej správe podali veritelia - K., J., B., H. F., L., Ú., s.r.o., B. a úpadca doc. Ing. A. F., P..

Správca konkurznej podstaty speňažil majetok vždy po predchádzajúcom súhlase súdu. Ďalej súd konštatuje, že správca konkurznej podstaty pri speňažení dosiahol v konkurze ojedinelý, mimoriadny výsledok, keď suma získaná speňažením správcom konkurznej podstaty prevyšuje jej hodnotu podľa znaleckého ocenenia. Súd na základe uvedeného schválil celkové príjmy v konkurze čiastkou 886 062,16 Eur

Správca medzi pohľadávky proti podstate zahrnul len nároky podľa § 31 ZKV a ich výška zodpovedá rozsahu a charakteru konkurznej podstaty. Správca konkurznej podstaty do pohľadávok proti podstate zahrnul aj cenu inzercie na predaj, a to v mesiacoch február a marec 2009 vo výške 9 787,03 Sk a 948,97 Sk, t. j. spolu 356,37 Eur, ktoré nespĺňajú kritériá podľa § 31 ZKV, a preto súd v tejto časti pohľadávky proti podstate vo výške 356,37 Eur neschválil a vo zvyšku 250 143,07 Eur schválil.

Podľa konečnej správy nevyplatená časť z týchto pohľadávok proti podstate tvorí čiastku 121 443,44 Eur + 3 291,64 Eur, čiže spolu nevyplatené 124 735,08 Eur.

Konkurzný súd námietky konkurzných veriteľov podané voči konečnej správe prejednal tak, ako to je konštatované v napadnutom uznesení. Jednalo sa o dodržanie postupu

pri uspokojovaní oddelených veriteľov v zmysle ust. 28 ods. 1, 2 ZKV a v časti výpočtu výťažku pre oddeleného veriteľa konečnú správu schválil.

Z obsahu konečnej správy vyplýva, že správca konkurznej podstaty svoje hotové výdavky v tomto konkurze nevyúčtoval. Súd konštatuje, že tým ušetril konkurznej podstate značné prostriedky, nakoľko cestovné výdavky spojené s týmto konkurzným konaním neboli správcom uplatnené ako pohľadávky proti podstate.

Správca konkurznej podstaty si vyúčtoval svoju odmenu s poukazom na vyhl. č. 493/1991 Zb. v účinnom znení zo základu určeného ako súčet súm získaných speňažením konkurznej podstaty a čistých inak získaných príjmov, to znamená tou ich zložkou, ktorá predstavuje rozdiel medzi získanými príjmami a nákladmi na ne vynaloženými. Spolu základ pre odmenu určil čiastku 26 528 607,50Sk, odmenu vypočítal podľa pravidiel podľa § 6 a § 7 uvedenej vyhlášky sumou 1 708 360 Sk, po prepočte 56 707,16 Eur. Zároveň správca navrhol súdu, aby túto odmenu zvýšil o 100 %. Svoj návrh odôvodnil tým, že pokračoval v podnikaní úpadcu po vyhlásení konkurzu a výsledkom tejto činnosti bol príjem vo výške 13 624 084 Sk, to je suma vyššia ako výťažok zo speňaženia celého majetku patriaceho do konkurznej podstaty.

Čo sa týka námietok konkurzných veriteľov ohľadne zníženia odmeny správcovi o 50 % pre jeho nečinnosť a neschopnosť, súd ich neakceptoval.

Spôsob určenia odmeny správcu upravuje vyhláška č. 493/1991 Zb. v § 6 a § 7 v znení účinnom pre toto konanie, ktoré začalo 10. júna 1995, v ktorom nebolo prieskumné pojednávanie skončené ku dňu 8. októbra 2001. Základom pre určenie odmeny je suma získaná speňažením konkurznej podstaty 391 732 Eur (11 801 341,21 Sk), inak získané príjmy pri výkone funkcie správcu 491 154,82 Eur (14 796 831,26 Sk), mínus náklady vynaložené na dosiahnutie inak získaných príjmov 41 893,01 Eur (1 256 043,57Sk), základ spolu predstavuje čiastku 841 204,56 Eur (25 342 128,80 Sk). Odmena z uvedeného základu predstavuje sumu 60 222,04 Eur (1 510 000 + 304 200 = 1 814 200 Sk / 30,126Eur).

Vykonávací predpis dáva do kompetencie konkurznému sudcovi zvýšiť takto vypočítanú odmenu podľa § 7 ods. 3 cit. vyhlášky. Súd pri rozhodovaní o návrhu správcu na zvýšenie odmeny vo výške 100 % z vypočítaného základu a tým aj pri rozhodovaní o námietkach úpadcu a dvoch konkurzných veriteľov zbral do úvahy výsledky činnosti

i pokračujúcich v podnikaní úpadcu, ako aj mimoriadne výsledky dosiahnuté pri speňažení majetku úpadcu a hospodárnosť, s akou správca vynakladal pohľadávky proti podstate. Základ odmeny správcu zvýšil, avšak nie v správcom požadovanej výške, ale danému rozsahu činnosti a výsledku zodpovedajúcej, a to cca 35 % tak, aby výška odmeny nepresiahla 10 % zo základu. Na základe uvedeného určil odmenu správcu vo výške 83 980, Eur.

Zákon o konkurze a vyrovnaní nedáva súdu právomoc znížiť správcovi odmenu za výkon funkcie, a ak by súd vyhovel námietkam, rozhodol by v rozpore s platným právnym poriadkom.

Súd k sume určenej pre konkurzných veriteľov (vrátane veriteľov podstaty, ktorí tvoria prílohu č. I konečnej správy, v prípade, že využijú svoje právo v stanovenej lehote a uplatnia ho na súde a súd určí, že majú pohľadávky proti podstate), dospel po odpočítaní schválených pohľadávok proti podstate 250 143,07 Eur, určenej odmeny správcu 83 980 Eur od schválených príjmov konkurzu 886 062,16 Eur. Tento rozdiel predstavuje sumu 551 938,46 Eur. Tak, ako je uvedené vyššie, z toho suma určená na oddelené uspokojenie predstavuje spolu čiastku 294 708,46 Eur a pre ostatných konkurzných veriteľov a prípadných veriteľov podstaty, o ktorých to určí súd 256 230 Eur. Z tejto čiastky bude uspokojená aj pohľadávka proti podstate, ktorá bola zistená na prieskumnom pojednávaní pod poradovým číslom 24 vo výške 15 926 Sk, po prepočte 528,65 Eur.

Proti uzneseniu podal úpadca odvolanie v súlade s ustanovením § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. Má za to, že súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam – k peňažným sumám v I. a III. výrokovej časti, a tým následne logicky aj v poslednej V. výrokovej časti, kde by potom mali byť podstatne vyššie sumy na uspokojenie ostatných veriteľov a prípadne aj sporných veriteľov. Rozhodnutie je zmätočné a nevykonateľné.

Súd v I. výrokovej časti uznesenia nesprávne schválil: - celkové príjmy o 10 Eur – (301,26 Sk) menej, pričom správna suma má byť 886 072,16 Eur (26 693 809,97 Sk) podľa schvaľovanej konečnej správy SKP a peniaze ku dňu vyhlásenia konkurzu až o 1 000 Eur menej, pričom správne ma byť suma 3 174,58 Eur (95 637,50 Sk), ako to sám súd ďalej konštatuje.

Ďalej súd vo výrokovej časti nesprávne určil odmenu správcovi – vyššiu o 8 097,50 Eur (243 945 Sk). Správne by mala byť len čiastka 75 882,50 Eur (2 286 036 Sk), ak by súd bol správne dodržal pri výpočte svoju vlastnú metodiku zdôvodňovanú na strane 9 predmetného uznesenia a svoje vlastné rozhodnutie o 35 %-nom navýšení odmeny správcovi. Zároveň uvádza podrobnú špecifikáciu správneho výpočtu odmeny správcu s poukazom na konečnú správu.

Ďalej namieta, že prvostupňovým súdom zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, uvádza ich podrobne a ďalej poukazuje na ne v zmysle § 205a ods. 1 písm. b/ O.s.p., t. j., že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

Súd svojim nesprávnym konaním, 15-ročnými priet'ahmi v konaní a tolerovaním nezákonnosti činnosti správcu porušil úpadcove ústavné práva a poškodil ho v značne vysokej finančnej miere nad 66 388 Eur (2,0 mil. Sk) v prospech hlavného veriteľa č. 13, v prospech správcu a v neprospech ostatných veriteľov .

Súd prvého stupňa doposiaľ nevydal žiadne opatrenie – schválenie na vylúčenie poslednej predávanej nehnuteľnosti zapísanej v konkurznej podstate, a to samostatný nebytový priestor – obchod bez . pozemku 1/3, LV č. X., k.ú. V., súp. č. 1783 o výmere 120 m²., ktorá nebola doteraz speňažená, čím bol porušený ZKV.

Záverom žiada, aby súd nenavyšoval správcovi odmenu z uvedených dôvodov .

Preto navrhuje napadnuté uznesenie č. k. 51-24K 179/95-Ná-1648 zo dňa 30.júla 2009 zrušiť a prvostupňovému súdu vrátiť na nové prejednanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) po prejednaní veci podľa § 212 ods.1 a § 214 ods. 2 O. s. p. zistil, že odvolanie úpadcu je dôvodné.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v zmysle § 29 ods. 4 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, predloženú správkyňou konkurznej podstaty dňa 06. 07. 2009.

Príjmy získané speňažením majetku podľa predloženej správy predstavovali sumu 886 072,16 Eur (26 693 809,97 Sk), napriek tomu konkurzný súd schválil príjmy vo výške 886 062,16 Eur (o 301,26 Sk menej). Ďalej je rozpor ohľadne uvedeného zostatku peňažných prostriedkov úpadcu ku dňu vyhlásenia konkurzu., ktoré súd vyčíslil vo výroku (I. časti) sumou 2 174,58 Eur, čo je o 1 000 Eur (30 126 Sk menej) oproti špecifikácii uvedenej v konečnej správe v sume 95 637,50 Sk (3 174,58 Eur).

Správca konkurznej podstaty má nárok na odmenu v zmysle § 29 ods. 1 ZKV a základ pre jej určenie je stanovený v ust. § 6, § 7 vyhlášky č. 493/1991 Zb. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že sudca môže konkurznú odmenu zvýšiť podľa § 7 ods. 3 vyhlášky v znení novely č. 398/2001Zb.

Konkurzný súd však pri výpočte odmeny znalcovi vychádzal z iného peňažného základu, ako je uvedené v konečnej správe (vid'. str. 38 správy), čo malo podstatný vplyv na stanovenie výšky odmeny správcovi tak, ako to aj odvolateľ namieta v odvolaní. V odôvodnení rozhodnutia však konkurzný súd neuviedol žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývala dôvodnosť rozdielu medzi údajmi, obsiahnutými v správe a jej schválení.

Vzhľadom na to, že súd v napadnutej časti uznesenia vychádzal z neúplného skutkového stavu a uvedené rozpory môžu mať zásadný vplyv aj na určenie sumy na uspokojenie zistených pohľadávok ostatných veriteľov, ako aj na vydanie rozvrhového uznesenia v zmysle § 30, § 32 ZKV, odvolací súd preto napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 26. marca 2010

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M. B.